Raad van State

200705297/1.
Datum uitspraak: 31 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/2009 van de rechtbank 's-Gravenhage van 18 juni 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 december 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) het besluit van 10 mei 2005, waarbij de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is ingetrokken, ingetrokken, de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning alsnog ingetrokken en haar ongewenst verklaard.

Bij besluit van 9 januari 2007 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en het verzoek om proceskostenvergoeding afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op 28 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de grieven drie tot en met vijf is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In de tweede grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank het beroep tegen de intrekking van de haar verleende verblijfsvergunning niet-ontvankelijk had moeten verklaren.

2.2.1. Ingevolge artikel 67, derde lid, van de Vw 2000 kan de ongewenst verklaarde vreemdeling in afwijking van artikel 8 van die wet geen rechtmatig verblijf hebben.

2.2.2. De ongewenstverklaring van de vreemdeling duurde ten tijde hier van belang voort. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 6 juli 2006 in zaak nr. 200510434/1 (JV 2006/347), had de vreemdeling derhalve geen belang bij het door haar ingestelde beroep tegen het besluit tot ongegrondverklaring van het bezwaar tegen de intrekking van de haar verleende verblijfsvergunning regulier en had de rechtbank dat beroep om die reden niet-ontvankelijk moeten verklaren. Zij heeft dat ten onrechte niet

gedaan.

De grief slaagt.

2.3. In de eerste grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank niet heeft beslist op haar verzoek om de minister te veroordelen tot vergoeding aan haar van de kosten van rechtsbijstand in verband met de behandeling van het bezwaar tegen het besluit van 10 mei 2005, dat bij besluit van 13 december 2005 is ingetrokken.

2.3.1. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), voor zover thans van belang, worden de kosten, die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Ingevolge het derde lid wordt het verzoek gedaan voordat het bestuursorgaan op het bezwaar heeft beslist en beslist het bestuursorgaan op het verzoek bij de beslissing op bezwaar.

2.3.2. In het besluit van 9 januari 2007 heeft de minister het door de vreemdeling op de voet van voormeld wetsartikel gedane verzoek afgewezen. In beroep bij de rechtbank is de vreemdeling daartegen opgekomen.

Op een verzoek als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, van de Awb wordt beslist bij de beslissing op bezwaar. De beslissing op een dergelijk verzoek maakt weliswaar deel uit van de beslissing op bezwaar, maar heeft geen betrekking op de verblijfsrechtelijke status van de vreemdeling. Het op voormeld verzoek genomen besluit betreft uitsluitend de vergoeding van kosten in verband met de behandeling van het bezwaar dat was gericht tegen een besluit dat inmiddels is ingetrokken. Dat de vreemdeling vanwege haar ongewenstverklaring geen belang had bij haar beroep inzake de intrekking van haar verblijfsvergunning betekent niet dat zij evenmin belang had bij haar beroep tegen de afwijzing van de vergoeding van kosten voor rechtsbijstand. De rechtbank heeft zich ten onrechte niet uitgesproken over de tegen dat onderdeel van de beslissing op bezwaar gerichte beroepsgrond.

De grief slaagt eveneens.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het door de vreemdeling ingestelde beroep tegen het besluit van 9 januari 2007, voor zover daarbij het bezwaar tegen de ongewenstverklaring ongegrond is verklaard, ongegrond verklaren en voor zover daarbij het bezwaar tegen de intrekking van de haar verleende verblijfsvergunning regulier ongegrond is verklaard, niet-ontvankelijk verklaren. Wat betreft het beroep tegen de afwijzing van de vergoeding van de kosten als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, van de Awb, overweegt de Afdeling het volgende.

2.5. De minister heeft het verzoek van de vreemdeling om vergoeding van de kosten die zijn gemaakt ten behoeve van de behandeling van het bezwaar afgewezen, omdat het besluit van 10 mei 2005 niet is herroepen.

2.6. Bij besluit van 10 mei 2005 heeft de minister de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken omdat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden. De vreemdeling heeft daartegen bezwaar gemaakt. Bij besluit van 13 december 2005 heeft de minister het besluit van 10 mei 2005 ingetrokken omdat dit besluit op onjuiste gronden berust en heeft hij de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd alsnog ingetrokken, omdat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister heeft mede naar aanleiding van het bezwaar van de vreemdeling het besluit van 10 mei 2005 ingetrokken en het intrekkingsbesluit van 13 december 2005 op een andere grondslag gebaseerd. Nu de minister alvorens een beslissing op bezwaar te nemen het primaire besluit van 10 mei 2005 heeft ingetrokken en heeft vervangen door een gewijzigd besluit, moet het er in verband met de vraag of aanleiding bestaat tot vergoeding van de kosten voor worden gehouden dat de minister het primaire besluit van 10 mei 2005 heeft herroepen. Gelet op het voorgaande is in zoverre sprake van verwijtbaarheid aan de zijde van de minister.

Daarom is voldaan aan de vereisten van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb. De minister heeft het verzoek van de vreemdeling om vergoeding van in bezwaar gemaakte proceskosten dan ook ten onrechte afgewezen.

Het beroep treft in zoverre doel.

2.7. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de kosten van het beroep en hoger beroep te worden veroordeeld. Voorts dient de staatssecretaris op na te melden wijze te worden veroordeeld in de kosten die de vreemdeling in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op het voorgaande behoeft de staatssecretaris niet alsnog te beslissen op het verzoek van de vreemdeling.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 18 juni 2007 in zaak nr. 07/2009;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank ingestelde beroep voor zover het zich richt tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar tegen de intrekking van de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning niet-ontvankelijk;
IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep voor zover het zich richt tegen de ongegrondverklaring van het bezwaar tegen de ongewenstverklaring ongegrond;
V. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep tegen de afwijzing van de proceskostenvergoeding gegrond;
VI. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het bezwaar, beroep en hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.288,00 (zegge: twaalfhonderdachtentachtig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
VII. gelast dat de Staat der Nederlanden (het ministerie van Justitie) aan de vreemdeling het door haar voor de behandeling van het beroep en hoger beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 355,00 (zegge: driehonderdvijfenvijftig euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

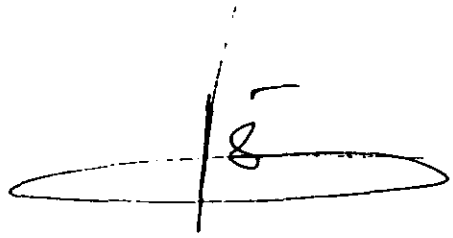
w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2008

307.
Verzonden: 31 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak